

Byla C-307/22

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį

Gavimo data:

2022 m. gegužės 10 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Bundesgerichtshof (Vokietija)

Sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2022 m. kovo 29 d.

Atsakovė ir kasatorė:

FT

Ieškovas ir kita kasacinio proceso šalis:

DW

Pagrindinės bylos dalykas

DW ieškinyje, kuriame prašoma neatlygintinai išduoti jam jo medicininės bylos, kurią turi atsakovė odontologė FT, kopiją.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Sąjungos teisės, visų pirma Reglamento (ES) 2016/679 15 straipsnio 3 dalies, aiškinimas; prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateikiamas remiantis SESV 267 straipsniu

Prejudiciniai klausimai

1. Ar BDAR 15 straipsnio 3 dalies pirmas sakinyje, siejamas su 12 straipsnio 5 dalimi, turi būti aiškinamas taip, kad duomenų valdytojas (šiuo atveju – gydantis gydytojas) neprivalo duomenų subjektui (šiuo atveju – pacientui) neatlygintinai pateikti pirmosios duomenų valdytojo tvarkomų asmens duomenų kopijos, jeigu duomenų subjektas kopijos prašo ne siekdamas BDAR 63 konstatuojamosios

dalies pirmame sakinyje nurodytų tikslų, t. y. ne tam, kad žinotų apie duomenų tvarkymą ir galėtų patikrinti jo teisėtumą, o kito – su duomenų apsauga nesusijusio, tačiau teisėto – tikslo (šiuo atveju – siekdamas patikrinti, ar gali patraukti gydytoją civilinę atsakomybę)?

2. Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai:

a) Ar iš BDAR 15 straipsnio 3 dalies pirmo sakinio, siejamo su 12 straipsnio 5 dalimi, kylanti teisė į neatlygintą duomenų valdytojo tvarkomų asmens duomenų kopijos pateikimą pagal BDAR 23 straipsnio 1 dalies i punktą gali būti apribota ir valstybės narės nacionalinės teisės nuostata, kuri buvo priimta prieš įsigaliojant Bendrajam duomenų apsaugos reglamentui?

b) Jeigu į antrojo klausimo a punktą būtų atsakyta teigiamai: ar BDAR 23 straipsnio 1 dalies i punktas turi būti aiškinamas taip, kad jame minimos kitų asmenų teisės ir laisvės apima ir jų interesą būti atleistiems nuo išlaidų, susijusių su duomenų kopijos išdavimu pagal BDAR 15 straipsnio 3 dalies pirmą sakinį, ir nuo kitų su kopijos pateikimu susijusių sąnaudų?

c) Jeigu į antrojo klausimo b punktą būtų atsakyta teigiamai: ar iš BDAR 15 straipsnio 3 dalies pirmo sakinio, siejamo su 12 straipsnio 5 dalimi, kylantios pareigos ir teisės pagal BDAR 23 straipsnio 1 dalies i punktą gali būti apribotos nacionalinės teisės nuostata, kurioje numatyta, kad gydytojo ir paciento santykiuose gydytojui išduodant medicininiuose dokumentuose esančių paciento asmens duomenų kopiją gydytojas visada ir nepriklausomai nuo konkretaus atvejo konkrečių aplinkybių turi teisę reikalauti iš paciento, kad šis atlygintų jam patirtas išlaidas?

3. Jeigu į pirmąjį klausimą ir į antrojo klausimo a, b arba c punktą būtų atsakyta neigiamai: ar iš BDAR 15 straipsnio 3 dalies pirmo sakinio kylanti teisė gydytojo ir paciento santykiuose apima teisę gauti medicininių dokumentų visų dalių, kuriose yra paciento asmens duomenų, kopijas, ar tik teisę gauti asmens duomenų *per se* kopiją, kai duomenis tvarkantis gydytojas pats savo nuožiūra gali pasirinkti, kokių būdu pateikti apibendrintus duomenis pacientui, kuris yra duomenų subjektas?

Nurodomi Sąjungos teisės aktai

2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (toliau – BDAR), 12 straipsnio 5 dalis, 15 straipsnio 3 dalies pirmas ir trečias sakiniai, 23 straipsnio 1 dalis, visų pirma jos i punktas; 63 konstatuojamoji dalis, visų pirma jos pirmas sakiny

Nurodomos nacionalinės teisės nuostatos

Bürgerliches Gesetzbuch (Civilinis kodeksas, toliau – BGB)

630f straipsnis („Gydymo įrašai“)

„1. Gydantysis privalo dokumentavimo tikslais nedelsiant po gydymo atlikti įrašą popieriniuose arba elektroniniuose mediciniuose dokumentuose. <...>

2. Mediciniuose dokumentuose gydantysis privalo fiksuoti visas priemones, profesiniu požiūriu turinčias reikšmės dabartiniam ir būsimam gydymui, ir šių priemonių rezultatus, visų pirma anamnezę, diagnozes, tyrimus, tyrimų rezultatus, išvadas, terapiją ir jos poveikį, intervencijas ir jų poveikį, sutikimus ir išaiškinimus. Gydytojo siuntimai įrašomi į medicininius dokumentus.

3. Gydantysis medicininius dokumentus privalo saugoti dešimt metų po gydymo pabaigos, jeigu kitose teisės normose nėra numatytų kitokių saugojimo terminų.“

630g straipsnis („Susipažinimas su medicininiais dokumentais“)

„1. Pacientui, jam pareikalavus, privalo būti nedelsiant sudaryta galimybė susipažinti su visais jo medicininiais dokumentais, nebent to padaryti negalima dėl rimtų su gydymu susijusių priežasčių arba dėl kitų svarbių trečiųjų asmenų teisių. <...>

2. Pacientas gali reikalauti ir elektroninių savo medicininių dokumentų nuorašų. Jis privalo atlyginti gydančiajam atsiradusias išlaidas.

<...>“

Bylos aplinkybių ir proceso santrauka

- 1 DW reikalauja iš FT neatlygintinai išduoti jam visos FT turimos jo medicininės bylos kopiją. Vokietijoje įsisteigusi FT yra odontologė. DW pas ją gydėsi. Jis mano, kad FT suteikė jam nekokybiškas paslaugas. FT mano, kad medicininės bylos kopiją ji privalo pateikti tik tuo atveju, jeigu jai bus atlygintos išlaidos.
- 2 *Amtsgericht* (apylinkės teismas) DW ieškinį patenkino. *Landgericht* (apygardos teismas) FT apeliacinį skundą atmetė. *Landgericht* nuomone, iš BDAR 15 straipsnio kylanti DW teisė nagrinėjamu atveju nėra netaikytina todėl, kad DW informacijos prašo siekdamas patikrinti, ar gali patraukti gydytoją civilinę atsakomybėn. Kasaciniame skunde prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančiam teismui FT ir toliau prašo ieškinį atmesti. Ar kasacinis skundas privalo būti patenkintas, priklauso nuo to, ar apeliacinės instancijos teismas nepadarė teisinės klaidos preziumuodamas, kad – kaip teigia DW – ieškinys yra pagrįstas remiantis BDAR nuostatomis. Tam reikalingas BDAR nuostatų, visų pirma 15 straipsnio 3 dalies, išaiškinimas.

Glaustas prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagrindimas

- 3 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas pažymi, kad FT pagal nacionalinės teisės normas, t. y. pagal BGB 630f ir 630g straipsnius, neprivalo neatlygintinai pateikti DW jo medicininės bylos kopijų.
- 4 Vis dėlto gali būti, kad DW teisė į neatlygintiną išdavimą kyla tiesiogiai iš BDAR 15 straipsnio 3 dalies, siejamos su 12 straipsnio 5 dalimi. BDAR nagrinėjamoje byloje yra taikytinas *ratione temporis* ir *ratione materiae*. Iš BDAR 15 straipsnio 3 dalies pirmo ir antro sakinio, siejamų su 12 straipsnio 5 dalimi, išplaukia, kad pirmąją tvarkomų asmens duomenų kopiją duomenų valdytojas privalo pateikti iš principo neatlygintinai.

Dėl pirmojo klausimo

- 5 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas siekia išsiaiškinti, ar BDAR 15 straipsnio 3 dalies pirmas sakinytis, siejamas su 12 straipsnio 5 dalimi, turi būti aiškinamas taip, kad duomenų valdytojas neprivalo duomenų subjektui neatlygintinai pateikti pirmosios duomenų valdytojo tvarkomų asmens duomenų kopijos, jeigu duomenų subjektas kopijos prašo siekdamas ne 63 konstatuojamosios dalies pirmame sakinyje nurodytų tikslų, t. y. ne tam, kad žinotų apie duomenų tvarkymą ir galėtų patikrinti jo teisėtumą, o kito – su duomenų apsauga nesusijusio, tačiau teisėto – tikslo (šiuo atveju – siekdamas patikrinti, ar gali patraukti gydytoją civilinėn atsakomybėn).
- 6 Pagal vieną nuomonę teisė gauti kopiją negali būti grindžiama BDAR 15 straipsnio 3 dalies pirmu sakiniu, siejama su 12 straipsnio 5 dalimi, jeigu siekiama kitų nei su duomenų apsauga susijusių tikslų, tai reiškia, jeigu, kaip antai nagrinėjamu atveju, interesas gauti informaciją grindžiamas siekiu pasiruošti pareikšti gydytojui gydytojo atsakomybe grindžiamus reikalavimus.
- 7 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas abejoja, ar tokia nuomonė yra teisinga. Duomenų subjekto teisių ir duomenų valdytojo pareigų, kylančių iš BDAR 15 straipsnio, tikslas yra sudaryti duomenų subjektui galimybes žinoti apie duomenų tvarkymą ir galėti patikrinti jo teisėtumą (žr. ir 2017 m. gruodžio 20 d. Teisingumo Teismo Sprendimą *Nowak* (C-434/16, EU:C:2017:994, 57 punktą), susijusį su 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/46/EB dėl asmens apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo 12 straipsnio a punktu). Vis dėlto, kiek galima spręsti iš BDAR 15 straipsnio teksto, jame reglamentuotų teisių ir pareigų taikymas nepriklauso nuo pirmiau minėtą apsauginį tikslą atitinkančių duomenų subjekto motyvų ir nereikalauja iš duomenų subjekto pagrįsti prašymą leisti susipažinti su duomenimis ir gauti jų kopiją.
- 8 Taigi, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo nuomone, Sąjungos teisės aktų leidėjas iš esmės siekė leisti duomenų subjektui savo nuožiūra nuspręsti, ar pasinaudoti iš BDAR 15 straipsnio kylančiomis teisėmis ir

kokiais sumetimais tai daryti. Tai patvirtina ir aplinkybė, kad duomenų subjektas, pagal BDAR 15 straipsnį susipažinęs su duomenimis ir gavęs jų kopiją, gali žinoti apie duomenų tvarkymą ir galėti patikrinti jo teisėtumą ir tuomet, kai informacijos jis reikalavo kitais sumetimais, tai reiškia, kad normos tikslas galiausiai gali būti pasiektas nepriklausomai nuo duomenų subjekto motyvų. Todėl, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo nuomone, BDAR 15 straipsnio 3 dalimi grindžiamas reikalavimas išduoti tvarkomų duomenų kopiją – net jeigu jis motyvuotas ne apsauginiu normos tikslu – nelaikytinas nei akivaizdžiai nepagrįstu, nei neproporcingu prašymu, kaip tai suprantama pagal BDAR 12 straipsnio 5 dalies antrą sakinį.

- 9 Tai nėra ir piktnaudžiavimas teise. Tiesa, Teisingumo Teismas savo 2019 m. vasario 26 d. Sprendime *N Luxembourg 1 ir kt.* (C-115/16, C-118/16, C-119/16 ir C-299/16, EU:C:2019:134, 98, 102, 124 punktai) yra išaiškinęs, kad iš bendrojo principo, jog teisės subjektai negali sukčiaudami arba piktnaudžiaudami remtis Sąjungos teisės normomis, išplaukia, kad valstybė narė turi atsisakyti leisti pasinaudoti Sąjungos teisės nuostatomis, kai jomis remiamasi ne siekiant įgyvendinti šių nuostatų tikslus, bet siekiant pasinaudoti Sąjungos teisės lengvata, nors galimybės pasinaudoti šia lengvata sąlygos buvo įvykdytos tik formaliai. Norint įrodyti piktnaudžiavimą, būtina nustatyti, pirma, objektyvias aplinkybes, iš kurių būtų matyti, jog, nepaisant to, kad formaliai buvo laikytasi Sąjungos teisėje nustatytų sąlygų, šio teisės akto tikslas nebuvo pasiektas, ir, antra, subjektyvų elementą, pasireiškiantį siekiu gauti Sąjungos teisėje numatytą naudą, savavališkai sukuriant atitinkamas jos gavimo sąlygas. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas nemano, kad abi šios minėtame sprendime nustatytos sąlygos yra įvykdytos vien todėl, kad DW prašymas gauti tvarkomų duomenų kopiją, grindžiamas BDAR 15 straipsnio 3 dalies pirmu sakiniu, nėra motyvuotas apsauginiu šios normos tikslu.
- 10 Kitokios išvados, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo nuomone, neleidžia daryti ir 2014 m. liepos 17 d. Teisingumo Teismo Sprendimas *YS ir kt.* (C-141/12 ir C-372/12, EU:C:2014:2081, 45-46 punktai). Toje byloje, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo nuomone, buvo kalbama apie teisės susipažinti su duomenimis turinio nustatymą atsižvelgiant į jos apsauginį tikslą, konkrečiai apie tai, ar duomenų apsaugos teisės aktu grindžiama teisė susipažinti su duomenimis galėjo apimti administraciniame parengiamajame dokumente pateiktą teisinę laikino leidimo gyventi šalyje išdavimo analizę. Tačiau nagrinėjamoje byloje kyla klausimas, ar įtakos reikalavimo teisėtumui gali turėti ne apsauginiu normos tikslu grindžiami prašymo motyvai.

Dėl antrojo klausimo

- 11 Antrojo klausimo punktuose prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas siekia išsiaiškinti, kaip, atsižvelgiant į BDAR, reikia aiškinti nacionalinėje teisėje numatytą išlaidų reglamentavimą, kuris nėra palankus pacientui. Tam reikalingas BDAR 23 straipsnio 1 dalies išaiškinimas. Pagal šią nuostatą valstybės narės teisės aktuose, kurie taikomi duomenų valdytojui, teisėkūros priemone, be

kita ko, gali būti apribotos BDAR 12–22 straipsniuose nustatytos prievolės ir teisės, kai tokiu apribojimu gerbiama pagrindinių teisių ir laisvių esmė ir jis demokratinėje visuomenėje yra būtina ir proporcinga priemonė siekiant užtikrinti vieną iš BDAR 23 straipsnio 1 dalies a–j punktuose nurodytų tikslų.

- 12 FT šiuo klausimu remiasi BDAR 23 straipsnio 1 dalies i punkte nurodytu siekiu apsaugoti kitų asmenų teises ir laisves, teigdama, kad BGB 630g straipsnio 2 dalies antrame sakinyje numatytas išlaidų reglamentavimas yra būtina ir proporcinga priemonė, kuria siekiama apsaugoti teisėtus gydančio gydytojo (odontologo) interesus.

Dėl antrojo klausimo a punkto

- 13 Šiuo klausimu siekiama išsiaiškinti, ar pagal minėtas BDAR nuostatas turi būti vertinamos ir nacionalinės teisės normos, kurios – kaip antai nagrinėjamu atveju BGB 630g straipsnis – buvo priimtos prieš įsigaliojant BDAR.

Dėl antrojo klausimo b punkto

- 14 Jeigu į antrojo klausimo a punktą būtų atsakyta teigiamai, t. y. jeigu paaiškėtų, kad BGB 630g straipsnis turi būti vertinamas, be kita ko, pagal BDAR 23 straipsnio 1 dalį, bus reikalingas 23 straipsnio 1 dalies i punkto išaiškinimas.
- 15 Reglamentuojant išlaidas BGB 630g straipsnyje atsižvelgiama į ekonominius gydančiojo interesus ir – FT nuomone – siekiama išvengti nepagrįstų pacientų reikalavimų pateikti jiems medicininių bylų kopijas. Kyla klausimas, ar BDAR 23 straipsnio 1 dalies i punktas turi būti aiškinamas taip, kad jame minimos kitų asmenų teisės ir laisvės apima ir jų interesą būti atleistiems nuo išlaidų, susijusių su duomenų kopijos išdavimu pagal BDAR 15 straipsnio 3 dalies pirmą sakinį, bei nuo kitų su kopijos pateikimu susijusių sąnaudų.
- 16 Vis dėlto kyla abejonių, ar kitų asmenų teisių ir laisvių sąvoka, kaip ji suprantama pagal BDAR 23 straipsnio 1 dalies i punktą, gali apimti ir ekonominius interesus.

Dėl antrojo klausimo c punkto

- 17 Jeigu BGB 630g straipsnio 2 dalies antras sakinyje būtų traktuojamas kaip leidžiamas iš BDAR 15 straipsnio 3 dalies pirmo sakinio, siejamo su 12 straipsnio 5 dalies pirmu sakiniu, kylančių gydančiojo pareigų, kurias jis turi paciento atžvilgiu, apribojimas, tai reikštų, kad pacientas visada ir nepriklausomai nuo konkretaus atvejo konkrečių aplinkybių, taigi, be kita ko, neatsižvelgiant į su kopijos pateikimu susijusių išlaidų dydį, privalėtų padengti gydančiojo išlaidas, kurias šis patyrė pagal BDAR 15 straipsnio 3 dalies pirmą sakinį pateikdamas duomenų kopiją, taip pat tuomet, jeigu tai yra pirmoji kopija.
- 18 Taigi kyla antrojo klausimo c punkte pateiktas klausimas, ar tokia tam tikroje srityje taikoma išimtis – nagrinėjamu atveju – gydančiojo ir paciento santykiuose

dėl medicininės bylos kopijos pateikimo – gali būti būtina ir proporcinga priemonė, kaip ji suprantama pagal BDAR 23 straipsnio 1 dalies i punktą. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas, be kita ko, prašo išaiškinti, ar BGB 630g straipsnyje nustatytas duomenų subjekto teisių apribojimas neperžengia BDAR 23 straipsnio 1 dalimi nacionalinės teisės aktų leidėjui suteiktos diskrecijos ribų.

- 19 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas mano, kad būtinumo ir proporcingumo reikalavimas reiškia, jog nustatant apribojimą pagal BDAR 23 straipsnio 1 dalį iš principo privaloma palikti galimybę atsižvelgti į konkretaus atvejo aplinkybes.
- 20 Bet BGB 630g straipsnio 2 dalies antro sakinio atveju taip nėra. Ši nuostata yra visiška vienoje srityje (medicininės bylos kopijos pateikimas) taikoma išimtis. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo manymu, ši nuostata nėra pateisinama ypatingomis gydančiojo sąnaudomis. Jis pažymi, kad ir Sąjungos teisės aktų leidėjas atsižvelgė į duomenų valdytojo ekonominius interesus: nemokamai galima reikalauti tik pirmosios kopijos; už bet kurias kitas duomenų subjekto prašomas kopijas pagal BDAR 15 straipsnio 3 dalies antrą sakinį galima imti pagrįstą mokesťį, nustatomą pagal administracines išlaidas.

Dėl trečiojo klausimo

- 21 DW, prašydamas suteikti teisminę apsaugą, prašo pateikti visos jo medicininės bylos kopiją, t. y. „mediciniųjų dokumentų“, kaip jie suprantami pagal BGB 630f straipsnį ir pagal 2011 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/24/ES dėl pacientų teisių į tarpvalstybines sveikatos priežiūros paslaugas įgyvendinimo 3 straipsnio m punktą, kopiją.
- 22 Šis prašymas suteikti teisminę apsaugą į BDAR 15 straipsnio 3 dalies pirmo sakinio taikymo sritį gali patekti tik tiek, kiek mediciniuose dokumentuose yra ieškovo asmens duomenų.
- 23 Nesutariama ir dėl to, koks yra BDAR 15 straipsnio 3 dalies pirmame sakinyje nustatytos pareigos pateikti tvarkomų asmens duomenų kopiją turinys ir aprėptis – šis klausimas užduodamas ir dabar nagrinėjamame *Bundesverwaltungsgericht* (Federalinis administracinis teismas, Austrija) prašyme priimti prejudicinį sprendimą (2021 m. rugpjūčio 9 d. nutartis dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą, byla C-487/21). Šis ginčas taps svarbiu sprendimui pagrindinėje byloje priimti, jeigu paaiškės, kad DW reiškiamas reikalavimas neturi būti atmestas vadovaujantis pirmame ir antrame prejudiciniuose klausimuose nurodytais sumetimais.
- 24 Pagal vieną nuomonę iš BDAR 15 straipsnio 3 dalies kyla teisė gauti duomenų, su kuriais galima susipažinti pagal BDAR 15 straipsnio 1 dalį, kopiją, tačiau iš principo tai nėra teisė gauti tam tikrų dokumentų ar visų tvarkomų pavienių duomenų kopijas. Laikantis 63 konstatuojamosios dalies pirmame sakinyje

nustatyto teisės susipažinti su duomenimis tikslo, kuris yra sudaryti duomenų subjektui galimybę žinoti apie duomenų tvarkymą ir galėti patikrinti jo teisėtumą, tvarkomų duomenų santrauka (jei reikia, struktūruota) netgi galėtų būti tinkamesnė nei visų, galbūt visiškai nereikalingų, pavienių duomenų kopijos pateikimas. Duomenų valdytojo pareiga, kylanti iš BDAR 15 straipsnio 3 dalies pirmo sakinio, negali būti tokia plati, kad jis privalėtų pateikti kiekvieno dokumento, kuriame yra duomenų subjekto asmens duomenų (pavyzdžiui, pavardė), kopiją. Šią nuomonę galima pagrįsti ir 2014 m. liepos 17 d. Teisingumo Teismo Sprendimu *YS ir kt.* (C-141/12 ir C-372/12, EU:C:2014:2081, 45, 59–60 punktai).

- 25 Remiantis kita nuomone, duomenų valdytojas pagal BDAR 15 straipsnio 3 dalies pirmą sakinį iš principo privalo pateikti duomenų subjektui visų turimų ir tvarkomų asmens duomenų kopiją. Tai reikštų, kad pacientui privaloma pateikti visos jo medicininės bylos, kiek joje yra jo asmens duomenų, kopiją. Duomenų santraukos nepakaktų.
- 26 Ši nuomonė grindžiama tuo, kad duomenų subjekto teisė gauti kopiją yra, palyginti su teise susipažinti su duomenimis pagal BDAR 15 straipsnio 1 dalį, savarankiška teisė, todėl, vertinant sistemiškai, jos turinys nėra apribotas šioje nuostatoje nustatyto informacijos turiniu. 63 konstatuojamojoje dalyje nurodytų skaidrumo ir galimybės patikrinti teisėtumą tikslų neįmanoma pasiekti gavus vien tvarkomų asmens duomenų santrauką ar apibendrinimą. 2014 m. liepos 17 d. Teisingumo Teismo Sprendimu *YS ir kt.* (C-141/12 ir C-372/12, EU:C:2014:2081), susijusiu su Direktyvos 95/46 12 straipsnio a punkto aiškinimu, negalima remtis, nes šioje nuostatoje nebuvo nustatytos teisės į kopiją.